

ĐỪNG CƯỖNG BỨC VÀ ĐỔ MÁU NGƯỜI VÔ TỘI!

(Chứng từ Đức Tin sống động của các anh chị em khuyết tật Công Giáo vô cùng thân thương và dũng cảm).

... Chị Aude 31 tuổi sống nơi phòng trọ của Hiệp Hội Simon de Cyrène.

Tôi mắc chứng bệnh phát hiện từ từ, một loại sưng khớp xương kinh niên non trẻ ngay từ thơ ấu. Trong một thời gian dài tôi ao ước sao cho THIÊN CHÚA chữa tôi lành bệnh. Năm 10 tuổi tôi đi hành hương Lộ-Đức với ước nguyện thầm kín dấu ẩn trong trái tim. Và tôi trở về - như quý vị có thể tưởng tượng - với nỗi tuyệt vọng lớn lao.

Phải đợi mãi đến năm 18 tuổi tôi mới trở lại Lộ Đức với một tiếng gọi khẩn thiết đòi buộc: lần này phải tắm nơi hồ nước Đức Mẹ! Mặc dầu phải chiến đấu dữ dội vì tôi rất ghét nước lạnh - tôi đã tắm và ra khỏi hồ nước với niềm hân hoan và an bình không thể nào diễn tả được. Đây giống như một cuộc khỏi bệnh nội tâm: tôi chấp nhận khuyết tật của mình! Từ đó không còn gì có thể ngăn cản tôi sống, và sống hạnh phúc! Tôi vạch thảo kế hoạch và có niềm hứng khởi, ngay cả đôi khi THIÊN CHÚA xem ra rất chậm chạp trả lời cho các vấn nạn của tôi.

Trong khoảng thời gian từ 12 đến 15 tuổi, thị giác của tôi giảm rất nhiều đưa đến việc tôi bị mù con mắt trái và cho đến hôm nay thì tôi chỉ còn trông thấy mờ-mờ nhờ ánh sáng của con mắt phải. Nhưng điều kỳ diệu đã xảy ra, đó là, xuyên qua thử thách mới này, lòng tôi dần dần được mở rộng. Đôi mắt tôi nằm nơi đầu hai lỗ tai. Tôi nhìn và lắng nghe. Thị giác chuyển sang thính giác: tôi cảm nhận sự việc. Với sự kiện không có thể chạy đôn chạy đáo nơi này nơi kia để lo công chuyện, tôi học cách thức hiện hữu chứ không phải hành động. Tôi học cách thức sẵn sàng tiếp nhận sự hiện diện của THIÊN CHÚA trong tôi hoặc sự hiện diện đích thật của Đức Chúa GIÊSU trong bí tích Thánh Thể. Tôi cũng học cách thức hiện diện cho tha nhân.

... Anh Marc Henri, 35 tuổi, khuyết tật ngồi xe lăn.

Tôi nhận Đức Tin Công Giáo như món quà từ Cha Mẹ tôi. Từ từ, câu chuyện đẹp của Đức Chúa GIÊSU xuất hiện trước mắt tôi như gậy phấn uất. Khi con người đau khổ thì đó chỉ lời hay ý đẹp viết trên cây giấy (papyrus)! Tôi như muốn kêu lên:

- Lạy Chúa GIÊSU, tại sao Chúa làm cho con bị tàn tật???

Khuyết tật từ nguồn gốc là một cái gì thật tàn bạo - mà ngay cả khi có Đức Tin - cũng khiến cho người ta phải phản loạn. Người bất toại trong Phúc Âm cũng phải khó nhọc lắm mới có thể đến gần Đức Chúa



GIÊSU. Người ta phải leo lên mái nhà và dỡ ngói ra. Chỉ khi đưa đến gần Đức Chúa GIÊSU anh mới được chữa lành. Phần tôi, sau bao nhiêu năm trời tìm kiếm, tôi nghe tiếng Đức Chúa GIÊSU KITÔ phán bảo tôi:

- Bởi vì con đã đến gần Thầy, bởi vì con đã gỡ ngói cuộc đời con, con đã làm được cố gắng này, giờ đây con hãy làm chứng cho Đức Chúa GIÊSU KITÔ Phục Sinh!

Tôi tin nơi một vì THIÊN CHÚA, THIÊN CHÚA thật và là người thật, Đấng đã thật sự chịu đau khổ, đã cần đến ông Simon thành Xyrênê và thánh nữ Vêrônica để đi tới cùng cho đến khi sống lại. Đối với tôi, tất cả các bạn hữu tôi đều là ông Simon thành Xyrênê. Khó khăn khi được chia sẻ bỗng trở nên nhẹ nhàng êm ái cách lạ lùng.

Chính vì sự kiện này mà tôi cảm thấy mình được kêu gọi làm chứng cho mọi người sống chung quanh tôi. Chứng Tá trở thành hữu ích cho xã hội ngày nay. Hãy đi và loan báo rằng:

- Đức Chúa GIÊSU KITÔ đã sống lại,

- Cuộc đời thật đẹp, cho dầu bị khuyết tật, nó vẫn thật đáng sống!

- Giáo Hội là một toàn thể, mỗi phần tử thật quan trọng để làm thành Nhiệm Thể Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Tất cả chúng ta cùng nhau tiến về Thánh Giá Vinh Quang!

Ước gì Giáo Hội Công Giáo hiểu được chỗ đứng đích thật của Người Khuyết Tật .. Người khuyết Tật không phải chỉ được đưa đến để nhận lãnh, nhưng cũng để cho đi nữa, vì thiện ích của toàn thể Giáo Hội!

... “Hãy nghe lời THIÊN CHÚA, hỡi nhà Đavít! THIÊN CHÚA phán như sau: Sáng sáng hãy phân xử công minh, giải thoát người bị bóc lột khỏi tay kẻ áp bức; chẳng vậy, lửa giận Ta sẽ bùng bùng không ai tắt nổi, vì những hành vi gian ác của các ngươi .. Hãy thực thi lẽ công minh và điều chính trực; hãy giải thoát người bị bóc lột khỏi tay kẻ áp bức; đừng ngược đãi ngoại kiều, trẻ mồ côi và người góa bụa; đừng cưỡng bức và đổ máu người vô tội ở nơi đây. Vì nếu các ngươi ra sức thực thi lời này, thì bấy giờ, các vua ngự trên ngai vàng nổi nghiệp Đavít sẽ ngồi xe, cỡi ngựa đi qua các cửa đền này, không những chỉ có vua và bề tôi mà cả dân nữa. Nhưng nếu các ngươi không nghe những lời này, Ta lấy chính danh Ta mà thề: Nhà này sẽ nên chốn hoang tàn” (Isaia 22,11/3-5).

(“OMBRES & lumière”, Revue Chrétienne Des Personnes Malades Et Handicapées, De Leurs Familles Et Amis, No 194, Juillet-Aout 2013, trang 20-21)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt

